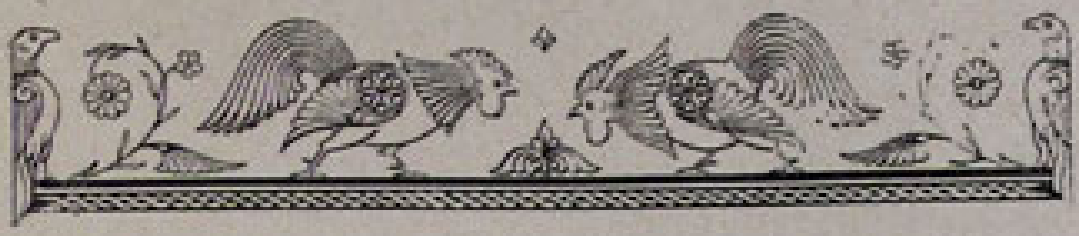

201. ՀԼԻՎՈՒՐԸ ՎԱՃԱՌԻՆ ԹԼԱՆՈՒՄ Ա, ՊԵՏ ԹՈՂՈՒՄ

*Մին օր Ալլահվերդի վաճառին ասում ա.—Շահ-Աբբասն գործերը վրեր լավ ա գլխնում, ինձանով աւ նա առանց ինձ վրեչ մին պեն կարալ չի անե։ Մարթիկ ըն ինում, վրեր էտ խոսկը հրացընում ըն Շահ-Աբբասն։ Սա էլ Ալլահվերդի վաճառին կանչում ա, ասում.—Պադրասովն, շորերըտ փոխե, էքյունե գլիննական ընք շոռ կլանք։ Վաճառը գլիննում ա շորերը փոխում, Շահ-Աբբասն էլ դերվիշու շորեր ա կլենում, մին քանի օրիշ վաղիրներ էլ եր օնում, գլիննում երգլիրը շոռ կլալ։ Մարեռն ա ինում։ Վրեր հանում ըն մին հեռու շեն, տրեանում ըն մին հլիվուր մարթ ուրանց հրյաթումը նստած, շատ մրսելան ծրոքերեն փչում աւ։ Մուտանում ըն պարյոր տամ, Շահ-Աբբասը տրան հրացընում ա, թա.—Կրրեցալ չը՞ս ինեը բաժանես տասներկուսի։ Հլիվուրն ասում ա.—Երեսունվերկուսը թոզալ չի, վրեր բաժանեմ։ Շահ-Աբբասը նոնան հրացընում ա.—Մոտե յը՞ս, թե հեռու։ Հլիվուրն ասում ա.—Էն ըմ լափ ղրաղեն, վրեր մին թիթեվ քամի փչի, կինգլիմ մեչը։ Մինգլել հրացընում ա.—Էրկու ե՞ս, թե իրեք։ Հլիվուրն ասում ա.—Արտեն անց ըմ կրցալ իրեքին։ Տրանա նոը Շահ-Աբբասը հրացընում ա.—Վրեր մին զազ զարկեմ, կրկարե՞ս թեփռես։ Հլիվուրն ասում ա.—Էտ իմ փեշակրս ա, մինակ թե քյոքը զարկե։

Տեղան նոտ ըն տանանում, գլիննում պալատը։ Շահ-Աբբասը սուտրսոտ հիվրընգանում ա, Ալլահվերդի վաճառին կանչում կոշտը,

ասում թա կըկարես քյինիս էն մարթին խոսկերքը գլիգմա հինչ ա ասալ, ես քյինամ ըմ կյումումը ծիյանցը տակը թիմիզցնեմ, տու կյամ ըս իմ տըեղըս, թա կարեսվուչ, տու վըս քյիննակյան ծիյանցը տակը թիմզցընես։ Վազիրը ճարը կտրած, մին խուրջին վըեսկե յա օսավը քցում, էս գննում ուրան շորերավը քյինամ էն հլիվուրեն քթանում, վըեսկեն տամ ուրան, ասում.—Ա՛յ հլիվուր, էլ էն տեղը չի, սաե տըեսնամ էն օրը վըեր մին քանի մարթ եկալ ըն կոշտըտ, էն դերվիշը վըեր քեզ մին քանի պեն ա հըրցըրալ, տու նրան հի՞նչ ըս ասալ։ Հլիվուրը թա էտ վըեսկավը ես կարալ չեմ սաեմ, պիտի քու սաղ հարստութունըտ, իլամ-չիլամըտ լոխ ինձյիրա կյիրիլ տաս, վըեր սաեմ։ Էլ էն տեղը չի, վազիրը քյինամ ա ուրան հարստությունը, իլամ-չիլամը լոխ հլիվուրեն յիրա հըստագել տամ, կյամ հլիվուրեն կոշտը, թոխտը տամ ուրան, թա գե սաե։ Հլիվուրը թա լոխ ինձյիրա հասատգել չըս տուվալ, ամենամեծ պենը մնացալ ա։ Վազիրը թա հի՞նչը։ Հլիվուրն ասում ա՝ կնեգյըտ։ Վազիրն էլ ասում ա.—Պա տա հունց կինի՞, իմ կնեգյըս ես հո՞ւնց քեզ տամ։ Հլիվուրը թա՝ տու վըս գյուգում, ես քեզ ըստիբում չըմ, տու վըել ինձ մի ըստիբիլ։ Վազիրը ճարը կտրած, կընեգյն էլ ա հլիվուրեն յիրա հըստագել տամ, տրանա եաը հլիվուրը թա քյինինքյ Շահ-Աբբասեն կոշտը, սաեմ։ Վազիրը թա՝ քյինինքյ։

Քյինում ըն Շահ-Աբբասեն պալատը։ Շահ-Աբբասն իրան նազիր-վազիրին հըվաքում ա, նստում ըն, անջուկ օնում։ Հլիվուրն ասում ա.—Իմ կոշտըս եկած էն դերվիշը Շահ-Աբբասն ա իլալ, էն մինը՝ Ալլահվերդի վազիրը, էն մընացածն էլ էսհինչ, էնհինչ վազիրնեն։ Շահ-Աբբասը վըեր հըրցըրալ ա, թա կըրեցալ չը՞ս իննը բաժանես տասներկուսի, ուզեցալ ա սաե, կըրեցալ չը՞ս կյարունքը, ամառը, աշունքը հունց ըշխադես, վըեր ծմըեռնը փադույա օրիշ պենու պըկըսութուն չի քաշես, մըսեսվուչ ծըոքերետ փիչես, ես էլ ասալ ըմ երեսունըերկուսը թուզեցալ չի, վըեր բաժանեմ, ուզեցալ ըմ սաեմ հինչ ըշխադալ ըմ, լոխ կերալ ըմ, հերիքյ չի ըրալ։ Վըեր հըրցըրալ ա՝ մոտե յը՞ս, թա հեռու, ուզեցալ ա սաե մըռնելան մուտացալ ը՞ս, թա հմյա էրկան ըս ըպրըլական, ես էլ ասալ ըմ էն ըմ լափ ղրաղեն, մին թուլ քամե փչի, կինգյիմ մեչը, տրանավ ես էլ իրան պատասխան ըմ տուվալ, վըեր էն ըմ մըռնելա լափ մոտե, մեհենգյ վըեր հըրցըրալ ա՝ երկու ես, թա՞ իրեք, տրանավ էլ ուզեցալ ա գլիգմ՝ ես մհակավ ըմ շոռ կյա՞մ, թա առանց մհակ, երկու վըեննանե յը՞մ, թա իրեք։ Ես էլ ասալ ըմ

անց ըմ կացալ երեքին՝ ըսկըսալ ըմ մհակավ շոռ կյալը։ Ծոնան էլ, վըեր հըրցըրալ ա, թա մին ղաղ ղարկեմ, կըկարե՞ս թեփռես, ուղեցալ ա ասե, վըեր մին խըելքը պակաս մարթ ղարկեմ, կըկարե՞ս հինչ օնե, օնեվուչ, լոխ ծըեռքան խլիս, պեց թողես։ Ես էլ ասալ ըմ ղարկե, մենակ մխըրե քյոք ինի՝ ուղեցալ ըմ ասեմ, վըեր հարուստ ինի։ Էն ա ղարկալ ա, էտ ղաղն էլ Ալլահվերդի վճղիրն ա, իլած-չիլածը, մինչև կնեգյն էլ ծըեռքան խլալ ըմ, թեփռալ, պեց թողալ։